

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/118/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116011408
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7116011408.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému G. W. a spol. pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 4. 4. 2019 sp. zn. 4T/52/2016 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 17. februára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 4T/52/2016 zo dňa 4. 4. 2019 podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil obžalovaného G. W. spod skutku obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I právne kvalifikovaného ako zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a obžalovaného G. G. spod skutku právne kvalifikovaného ako zločin skrátene dane a poistného spáchaný formou účasti ako pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. d/, § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť tak, že

obžalovaný G. W. ako štatutárny zástupca spoločnosti EXTEL INVEST, spol. s r.o., Bratislava, IČO 36593885, v čase podania daňového priznania so sídlom v Košiciach na Matuškovvej ulici č. 18 (ďalej len EXTEL INVEST, s.r.o.), v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca november 2011 podanom na Daňovom úrade Košice II, ul. Garbiarska č. 1 dňa 27.12.2011, si neoprávnene odpočítal daň: z faktúry č. 1011201101 z 10.11.2011, ktorej predmetom zdaniteľného plnenia bola záloha na základe Zmluvy o dielo zo dňa 24.10.2011 so základom dane 243.600 Eur, z toho DPH 40.600 Eur s dátumom dodania 10.11.2011, z faktúry č. 1411201101 zo dňa 14.11.2011, ktorej predmetom zdaniteľného plnenia bol nákup troch mostových žeriavov so základom dane 136.800 Eur, z toho DPH 22.800 Eur a s dátumom dodania 14-11.2011, z faktúry č. 1811201101 zo dňa 18.11.2011, ktorej predmetom zdaniteľného plnenia bol nákup nadstavba betón pumpy SCHWING 42 a striekací box so základom dane 180 000 Eur, z toho DPH 30 000 Eur a s dátumom dodania 18.11.2011, z faktúry 2011201101 zo dňa 20.11.2011, ktorej predmetom zdaniteľného plnenia bola záloha na základe Zmluvy o dielo zo dňa 24.10.2011 so základom dane 240.000 Eur, z tohto DPH 40.000 Eur a s dátumom dodania 20.11.2011, z faktúry č. 2811201101 zo dňa 28.11.2011, ktorej predmetom zdaniteľného plnenia bola kúpa rôznych druhov prístrojov so základom dane 96.000 Eur, z toho DPH 16.000 Eur a s dátumom dodania 28.11.2011, z faktúry č. 3011201101 zo dňa 30.11.2011, ktorej predmetom zdaniteľného plnenia bol nákup portálového žeriavu so základom dane 24.632,34 Eur, z toho DPH 4.105,39 Eur a s dátumom dodania 30.11.2011, od dodávateľa React Tradidng, s.r.o., Južná trieda 82, Košice, IČO 36 830 569, ktoré v mene tejto spoločnosti a pre spoločnosť EXTEL INVEST, s.r.o., vystavil a poskytol obžalovaný G. G. ako jej štatutárny zástupca a to aj napriek tomu, že k dodaniu predmetu zdaniteľného plnenia uvedeného v príslušných faktúrach nedošlo, čím obžalovaný G. W. znížil výšku pre výpočet základu dane z pridanej hodnoty ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky spolu vo výške 153.505,39 Eur a obžalovaný G. W. ku tomuto konaniu poskytol pomoc,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie okresný prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 4. 4. 2019. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, keď dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Má zato, že na základe vykonaného dokazovania možno bez akýchkoľvek pochybností vyvodíť záver o tom, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchali ho obžalovaní spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu. Obžalovaní sú v dostatočnom rozsahu usvedčovaní reťazou dôkazov, z ktorých sa dá vyvodíť ucelený obraz o celom priebehu skutku, ktorý sa mal stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu. Dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že tovar a služby, ktoré sú predmetom faktúr uvedených v obžalobe reálne neexistovali a neprebli. Prvotný dodávateľ v tomto reťazci spoločností - spoločnosť LECRAST, s.r.o., konkrétne konateľ tejto spoločnosti jednoznačne poprel, že by niekedy s niečím podnikal a tiež, že by bol vôbec vedome konateľom nejakej spoločnosti. Z jeho výpovede vyplýva, že obžalovaných nepozná, nevidel žiaden tovar a žiadne splnomocnenie na zastupovanie nejakej spoločnosti nedával. Istej osobe síce nejaké listiny podpisoval, avšak o ich obsahu vedomosť nemal. Obžalovaní sú usvedčovaní aj výpoveďou svedkyne T. T., ktorá potvrdila, že spoločnosť LECRAST, s.r.o. reálne nemala žiadne sídlo v priestoroch, ktorých bola výlučnou vlastníčkou a teda tovar uvedený v sporných faktúrach ani nemohol byť uskladnený v priestoroch, ktoré mala mať spoločnosť od nej prenajaté na tieto účely. Poukázal aj na výpoveď svedka T. K., ktorý mal byť v predmetnom období zamestnancom tejto spoločnosti, poprel, že by bol jej zamestnancom v spornom období, z čoho vyplýva, že spoločnosť nemala personálne, prevádzkové, ani majetkové podmienky na to, aby tieto plnenia dodala. V rozhodnutí Finančného riaditeľstva SR sp. zn. 212 181 72/2015 z 11.11.2012 sa konštatuje, že spoločnosť LECRAST, s.r.o. má všetky znaky spoločnosti, ktorá v skutočnosti nevykonáva žiadnu ekonomickú činnosť, iba faktúrami deklaruje plnenia, ktoré nepredstavujú hospodársku činnosť, pretože nespĺňajú objektívne kritériá, na ktorých je tento pojem založený. Druhou spoločnosťou v tomto reťazci bola spoločnosť React Trading, s.r.o., ktorej konateľom bol obžalovaný G. G. a ktorá mala sporný tovar údajne odpredať ďalej spoločnosti EXTEL INVEST, s.r.o., ktorej štatutárom bol obžalovaný G. W., a tá následne spoločnosti HM-MACHINERY, s.r.o. a následne mal tovar putovať do ďalších maďarských spoločností. Pri daňovej kontrole na dani z pridanej hodnoty u spoločnosti EXTEL INVEST, s.r.o. bolo zistené, že časť tovaru, ktorá sa nachádzala na sklade a ktorá bola časťou tovaru zakúpenej od spoločnosti React Trading, s.r.o. sa v sklade nenachádzala v takom množstve, ako to preukazovali predložené doklady a pri miestnom zisťovaní bolo taktiež zistené, že práce, ktoré boli fakturované neboli dokončené. Obchodovanie medzi spoločnosťou React Trading, s.r.o. a spoločnosťou EXTEL INVEST, s.r.o. síce potvrdila svedkyňa T. - účtovníčka spoločnosti EXTEL INVEST, s.r.o., avšak táto dala do pozornosti, že o obchodovaní medzi týmito spoločnosťami má vedomosť len na základe faktúr, ktoré jej ako účtovníčke boli predložené, pričom sama sporný tovar nikdy nevidela a nemá ani vedomosť o tom, či boli faktúry aj reálne zaplatené. Obžalovaný G. W. sa podaním nepravdivého daňového priznania za spoločnosť, ktorú zastupoval snažil o dosiahnutie toho, aby správcovi dane zaplatil daň v nižšej ako zákonom určenej výške a týmto cieľovým konaním dosiahol, že mu bola vyrubená daň v nižšej výmere. Čo sa týka obžalovaného Róberta G. bolo taktiež preukázané, že vystavením nepravdivých účtovných dokladov deklaroval dodanie tovaru a služieb, ktoré v skutočnosti dodané neboli.

Podľa jeho názoru výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodíť záver o tom, že skutok sa stal a taktiež o vine obžalovaných. Zároveň je potrebné uviesť, že to, že v skutkovej vete obžaloby je nesprávne uvedené, že "obvinený G. W. ku tomuto konaniu poskytol" považuje za písársku chybu, nakoľko z jej odôvodnenia jednoznačne vyplýva, že pomocníkom pri spáchaní trestného činu mal byť obžalovaný G. G..

Na základe uvedeného navrhol, aby Krajský súd v Košiciach podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice I a vec vrátil tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Poškodená strana Daňový úrad Košice sa k odvolaniu prokurátora vyjadrila v tom smere, že podmienky odpočítania dane upravujú ustanovenia § 49 až 51 Zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 citovaného zákona právo odpočítať daň z tovaru alebo služby vzniká platiteľovi v deň, kedy pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť. Pre prijímateľa tovaru je faktúra dokladom, ktorý je nevyhnutný na preukázanie vzniku

nároku na odpočítanie dane z prijatého tovaru. Samotná existencia faktúry neznamená, že prijímateľ tovaru má právo na odpočítanie dane, pretože je potrebné, aby boli splnené podmienky na odpočítanie dane ustanovené v § 49 Zákona o dani z pridanej hodnoty. V nadväznosti na citované ustanovenie kontrolovaný daňový subjekt je povinný v zmysle ustanovenia § 45 ods. 2 písm. e/ Zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia. Z ustanovenia § 24 ods. 1 Daňového poriadku daňovému subjektu vyplýva ďalšia povinnosť v rámci dokazovania, t. j. preukázať skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočností, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní, ako aj skutočností, na ktorých preukázanie bol daňový subjekt vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly. Uvedené povinnosti si daňový subjekt nespĺnil, čo je zaznamenané aj v Protokole z daňovej kontroly č. 9801403/5/1070612/2013. V odôvodnení odvolania prokurátora je poukázané na výpovede svedkov, ktorí nepotvrdili reálnosť uskutočnenia zdaniteľných plnení, t.j. skutočností uvádzaných na faktúrach. Ide hlavne o výpovede konateľa spoločnosti LECRAST, s.r.o., svedkyne T. T., svedka T. K..

V nadväznosti na vyššie uvedené sa plne stotožňuje s dôvodmi prokurátora uvedené v odvolaní a zároveň navrhla odvolaciemu súdu, aby podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaní G. W. a G. G. sa prostredníctvom svojej obhajkyne vyjadrili písomne k odvolaniu prokurátora a uviedli, že so skutočnosťami uvedenými prokurátorom v odôvodnení odvolania nesúhlasia, nepovažujú ich za správne. Naopak majú za to, že po vykonaní doplneného dokazovania a v zmysle pokynu nadriadeného súdu dospel okresný súd k správne rozhodnutiu, keď ich spod obžaloby okresného prokurátora v zmysle § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodil. Okresný prokurátor poukázal len na niektoré výpovede, avšak všetky ostatné výpovede, ktoré svedčili v ich prospech opomenul a nevyhodnocoval situáciu objektívne pri zhodnotení všetkých dôkazov, ktoré by mali mať znaky trestného činu. Majú za to, že okresný súd pri vyhlásení oslobodzujúceho rozsudku správne posúdil všetky okolnosti prípadu, v podstate zaoberal sa aj tými skutočnosťami a výsluchmi, ktoré namieta okresný prokurátor a následne vo veci správne rozhodol. Stotožňujú sa so správnym konštatovaním súdu, že v kontradiktórnom súdnom procese dôkazné bremeno spočíva na prokuratúre, pričom dospel k záveru, že v tomto prípade orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili dostatok relevantných usvedčujúcich dôkazov, čím by bez akýchkoľvek pochybností bol skutok preukázaný, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní, resp., že sa tento skutok stal.

Poukázali na skutočnosti, že od počiatku popierali spáchanie takejto trestnej činnosti a žalovaného skutku. Taktiež výpoveďami svedkov bolo preukázané, že došlo k obchodu, ktorý mal byť predmetom zdaniteľných plnení a to výpoveďami svedkyne S., T., ktorá potvrdila vykonané práce, taktiež existenciu faktúr, svedkom X., ktorý osobne práce vizuálne ukázal pracovníckam daňového úradu, taktiež budovu galvanizovne, lakovne, odstavné plochy pre kamióny, odstavné a parkovacie plochy, existenciu betónovej pumpy a pod. Nie je dôvod spochybňovať plnú moc, ktorá mala byť udelená I. X. a ktorý mal konať za spoločnosť LECRAST, ktoré skutočnosti potvrdil aj samotný obžalovaný G.. U. W. potvrdil, že podpisoval faktúry, riadne bol zapísaný v obchodnom registri ako konateľ spoločnosti a nie je dôvod spochybňovať takéto konanie. Taktiež existenciu a dodanie tovaru potvrdil aj svedok T. V., ktorý uviedol, že tovar bol následne prepravený do Maďarska, potvrdil, že boli vystavené dodacie listy a taktiež potvrdil aj vyplatenie finančných prostriedkov za predmetné zariadenia. Pracovníci daňového úradu potvrdili, že už nevykonali žiadnu ďalšiu kontrolu a ako sami uviedli, už ju nepovažovali za potrebnú a uspokojili sa iba s tvrdením W.. Orgánmi činnými v trestnom konaní nebolo vzaté do úvahy, že ich zdaniteľné plnenie bolo zaúčtované, účtovné doklady boli doložené a to neznamená, že sa dopustili úmyselného trestného činu. V danom prípade je potrebné konať a rozhodovať podľa Zákona o správe daní a poplatkov, keďže je to iné, ako konať a rozhodovať podľa Trestného zákona, Trestného poriadku. Poukázali na to, že len samotné konštatovanie zistených nedostatkov, resp. spôsobenia daňového dlhu nenapĺňa znaky žiadneho trestného činu, nakoľko jednou z podmienok trestnej zodpovednosti páchatel'a je jeho zavinenie a to zavinenie úmyselné alebo nedbanlivostné. Majú zato, že nekonali v žiadnom podvodnom úmysle, pretože obchod zaúčtovali, vykonali, doložili účtovné doklady, v minulosti dane platili riadne a včas. Z toho dôvodu majú za to, že ich konanie nemôže byť kvalifikované ako zločin skrátenia dane a poistného.

Na základe vyššie uvedených skutočností majú za to, že okresný súd vo veci správne rozhodol, keďže bola jednoznačne potvrdená existencia tovaru, strojných zariadení a vykonaných prác a to listinnými

dôkazmi a vypočutými svedkami a majú za to, že neexistuje žiaden priamy ani nepriamy dôkaz o tom, aby spáchali skutky, ktoré sa im kladú za vinu a nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní a ich vina nebola preukázaná nijakým spôsobom.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhli, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak k správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, na základe akých dôvodov dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a ich odôvodnenie si krajský súd v celom rozsahu osvojil a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Krajský súd po preskúmaní veci v prvom rade preskúmaval zákonnosť vykonaných dôkazov a následne právne hodnotenie vykonaných dôkazov a právny záver okresného súdu.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd na hlavných pojednávaniach vykonal rozsiahle dokazovanie, vypočul obžalovaného G. W., ktorý využil svoje právo a nevypovedal, vypočul obžalovaného G. G. a následne vypočul a vykonal dokazovanie výsluchom svedkov, ktoré okresný súd podrobne v napadnutom rozsudku rozviedol.

Na hlavných pojednávaniach vypočul svedkyňu Y. N. G., ktorej výpoveď okresný súd veľmi podrobne rozviedol na č.l. 7, ďalej vypočul svedkyňu N. Y. S. (č.l. 8 až 9 napadnutého rozsudku), svedka I. W. na č.l. 13, svedkyňu Y. T. na č.l. 15, svedka Y. T. X. na č.l. 17 - 18, svedkyňu T. T., T. K. a Z. W..

Okresný súd výpovede týchto svedkov v napadnutom rozsudku podrobne zdôvodnil a až vyčerpávajúcim spôsobom poukázal na jednotlivé výpovede vypočutých svedkov a odvolací súd si osvojil výpovede týchto svedkov, pretože boli zákonné a v podrobnostiach poukazuje na podrobné a vyčerpávajúce odôvodnenie vo vzťahu k týmto svedeckým výpovediam.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd ďalej vykonal a tu krajský súd konštatuje, že zákonným spôsobom čítanie listinných dôkazov a to konkrétne zápisnicu o rekognície osoby, protokoly z daňových kontrol na č.l. 133 - 144, daňové priznania na č.l. 147 - 148 a vyjadrenia Daňového úradu Košice a Daňového úradu Bratislava.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov okresný súd dospel k záveru, že obžalovaným musí byť vina preukázaná, pričom obžalovaní nie sú povinní dokazovať žiadne skutočnosti a to ani v prospech, ani v neprospech a pokiaľ obžalovaní poprú niektoré okolnosti, nemožno z toho vyvodzovať záver, že tieto okolnosti zodpovedajú skutočnosti alebo sú takéto tvrdenia nepravdivé.

Odvolačný súd v podstate zhodne so záverom okresného súdu zistil, že obidvaja obžalovaní od počiatku popierali spáchanie žalovaného skutku a poukázal aj na to, že výpoveďami svedkov bolo preukázané, že došlo k obchodu, ktorý mal byť predmetom zdaniteľných plnení a to výpoveďami svedkyne S., T., ktoré potvrdili vykonanie práce, existenciu faktúr a ďalej poukázal na výpoveď X., ktorý osobne práce vizuálne ukázal pracovníčkam daňového úradu ako je budova galvanizovne, lakovne, odstavné plochy a pri existencii žeriavu skontrolovali pracovníčky daňového úradu len existenciu vizuálne a nezrovnalosti pri označenom štítku aj napriek upozorneniu svedka zostali bez odozvy.

Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by pracovníci daňového úradu už vykonali ďalšiu kontrolu, pretože podľa ich vyjadrenia to považovali za nepotrebnú s ohľadom na tvrdenie svedka W..

Okresný súd poukázal na výpoveď obžalovaného G., ktorý potvrdil, že všetky obchody, ktoré sú predmetom skutku boli reálne, legálne a rovnako tak boli odplaty za tieto obchody. Obžalovaný G. ďalej potvrdil, že vo vzťahu k spoločnosť Lecrast s.r.o. komunikoval s I. X. (t. č. už nebohý), ktorý za túto spoločnosť realizoval všetky náležitosti na základe plnomocenstva. Skutočnosť, že ho pri rekognícii podľa fotografií neopoznal, je možné pripísať odstupom času. Taktiež svedok W. potvrdil, že bol konateľom spoločnosti Lecrast, s.r.o. a že prevzal celú agendu spoločnosti, čo potvrdil svojím podpisom pri prevode obchodného podielu.

Okresný súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov poukázal na skutočnosť, že k predmetu týchto zdaniteľných plnení došlo, čo potvrdila aj svedkyňa S. a to tým, že v sklade boli žeriavy a tiež svedkyňa T., ktorá potvrdila, že boli vykonané spoločnosťou React Trading, s.r.o. stavebné práce pre spoločnosť Extel Invest, s.r.o., t. j., že boli vykonávané práce na parkovisku, tieto boli dokončené a práce vykonávala spoločnosť React Trading, s.r.o., čo na vlastné oči videla, ako aj túto skutočnosť potvrdila na základe faktúr.

Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení týchto dôkazov aj odvolací súd zistil, že tieto práce boli svedkom Y. X. pracovníčkam Daňového úradu Košice vizuálne ukázané, čo potvrdila i svedkyňa S. a to, že v sklade sa nachádzali tri žeriavy, pričom bolo preukázané, že pracovníčky daňového úradu skontrolovali len štítok z motora a nie štítok zo žeriavu.

S poukazom na výpoveď svedka Y. X. aj krajský súd zistil, že tento svedok sám pracovníčkam Daňového úradu Košice pri miestnom zisťovaní ukázal budovu galvanizovne, budovu lakovne, odstavné plochy pre kamióny, odstavné a parkovacie plochy a sám im uviedol, že budova galvanizovne musela byť zbúraná, keďže došlo k požiaru, na čo boli vydané aj búracie povolenie.

Aj záver okresného súdu pri hodnotení výpovede svedka V. tak, ako to uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku je správny.

V podrobnostiach opäť krajský súd poukazuje na podrobné a správne závery okresného súdu pri hodnotení jednotlivých vykonaných dôkazov, ktoré podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku.

Záver okresného súdu, že pracovníci daňového úradu (tak, ako to uviedla svedkyňa S. na hlavnom pojednávaní, že už ďalšiu kontrolu nevykonali, keďže ju nepovažovali za potrebnú, pričom sa uspokojili s tvrdením svedka W.) si nespĺnili svoje povinnosti tak, ako im to ukladá zákon, t. j. že boli povinní miestne fyzicky zisťovať skutočnosti, aby stav popísaný v protokole o daňovej kontrole sa zhodoval s fakticky zisteným skutkovým stavom, je aj podľa názoru odvolacieho súdu správny.

Záver okresného súdu, že len samotné konštatovanie zistených nedostatkov Daňového úradu Košice, resp. spôsobenie daňového dlhu nemožno bez akýchkoľvek pochybností akceptovať a vyvodzovať, že bol spáchaný trestný čin, pretože ide o právnu otázku, ktorú posudzujú súdy.

Okresný súd v tejto súvislosti aj podľa názoru odvolacieho súdu správne poukázal na zaužívanú súdnu prax, z ktorej vyplýva, že pri posudzovaní otázky, či nedostatky zistené pri daňovej kontrole, ktoré sú posudzované ako podozrenie zo spáchania trestného činu, nie sú viazané vyjadrením finančných - daňových orgánov.

Z týchto dôvodov preto odvolací súd neakceptoval odvolacie námietky prokurátora, pretože sa v celom rozsahu stotožnil s právnym vyhodnotením žalovaného skutku zo strany okresného súdu, keďže vykonané dôkazy okresný súd vykonal podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku a následne ako jednotlivo, tak aj vo vzájomnej súvislosti ich správne vyhodnotil, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobnými námietkami obidvoch obžalovaných, ktoré prezentovali v priebehu trestného stíhania a ktoré vyjadrili aj v podaniach k odvolaniu prokurátora.

Tak, ako na to správne a zákonne poukázal okresný súd, t. j. že vina obžalovaných musí byť bez akýchkoľvek pochybností jednoznačne preukázaná, aj odvolací súd je toho názoru, že vina obidvoch obžalovaných úmyselným, resp. nedbalostným konaním nebola jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná.

Z týchto dôvodov preto odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Okresný súd k nárokom na náhradu škody vyslovil záver, že pri trestných činoch daňových si nemôže štát v adhéznom konaní uplatňovať neodvedenú daň ako škodu a tak nie je možné považovať za poškodeného v zmysle § 46 ods. 3, pretože má len postavenie poškodeného podľa § 46 ods. 1 Tr. por., k čomu odvolací súd nemá výhrady.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.